Пролетары ўсіх краін, яднайцеся!

ЗАРА

орган Брэсцкага абкома КП(б)Б і аблвыканкома

№ 152 (224) | Нядзеля 7 ліпеня 1940 г. | Цана 10 кап.

У рыбаловаў Олтушскай рыбалавецкай арцелі

Па люстравай паверхні вялікага возера ад рання да заходу сонца бесперапынна снуюць рыбацкія лодкі. Зараз тут гарачая пара. Рыбакі Олтушскай рыбалавецкай арцелі, Маларыцкага раёна, уступіўшы ў соцыялістычнае спаборніцтва з Брэсцкім Рыбатрэстам, паставілі перад сабой задачу, не толькі выйсці ў спаборніцтве пераможцамі, але і перавыканаць свой гадавы план не менш чым у чатыры разы.

Свае абавязацельства рыбакі замацоўваюць справамі. Гэта арцель, у якую ўступілі 34 рыбакі, арганізавалася ў пачатку гэтага года. Яна атрымала ў сваё карыстанне два возеры плошчай 1.010 га. Даведзены арцелі гадавы план па ўлову рыбы раўняўся 250 цэнтнерам. Аднак да 15 чэрвеня рыбакі не толькі выканалі свой план, але і перавыканалі яго амаль у два разы, вылавіўшы 411 цэнтнераў рыбы.

Арцель рыбаловаў мае ў сваім саставе ня мала добрых стаханаўцаў, вопытных рыбаловаў, якія паказваюць ўзоры прадукцыйнасці працы, перадаюць свой вопыт другім. Да такіх адносяцца Ярмалюк Васілій, Ярмалюк Пётр, Машчук Васілій і др.

Дакументы, якія выкрываюць англа-французскіх арганізатараў вайны

Публікуемыя сёння ў „Правде" матэрыялы 5 і 6 „Белых кніг" германскага міністэрства замежных спраў*) прадстаўляюць надзвычайна вялікую цікавасць. Яны перад усім светам выкрываюць крывавую гульню англа-французскіх правакатараў вайны. Савецкаму чытачу перапіска французскіх генералаў і дыпламатаў, апублікаваная ў 6 „Белай кнізе", пісьмы, данясенні, тэлеграмы, з асаблівай яснасцю і выразнасцю раскрываюць канкрэтныя планы падрыхтоўкі нападу на СССР, ужо даўно распрацаваныя генеральнымі штабамі Англіі і Францыі на Скандынаўскім паўвостраве, у краінах Прыбалтыкі, у Румыніі, Іране і Турцыі—ва ўсіх краінах, якія прылягаюць і граічаць з Совецкім Саюзам, узмоцнена рыхтавалі англа-французскія правячыя кругі базы, ачагі нападу на Совецкі Саюз.

Апублікаванне дакументаў, уключаных у 6 „Белую кнігу" германскага міністэрства замежных спраў, яшчэ раз паказвае, наколькі дальнабачна, разумна і правільна дзейнічаў урад СССР, калі ён у інтарэсах міру і безапаснасці нашай краіны, у інтарэсах усеагульнага міру прадпрыняў рад рашучых крокаў па ўмацаванню паўночна-заходніх, заходніх і паўднёвых граніц нашай бацькаўшчыны. Дастаткова прачытаць другі дакумент 6 „Белай кнігі", дзе прыводзіцца запіс былога галоўнакамандуючага французскай арміяй генерала Гамелена, каб пераканацца, наколькі празорлівы совецкі ўрад — і напярэдадні вайны з белафінамі і пасля яе скančэння—падкрэсліваў, што гутарка ішла не толькі аб барацьбе з бела-Фінляндыяй, але аб разгроме аб'еднаных дамаганняў групы імперыялістычных дзяржаў, у першую чаргу Англіі і Францыі.

Англа-французскія правячыя кругі, генеральныя штабы гэтых краін зрабілі ўсё, каб ператварыць Фінляндыю ў небяспечнейшы ачаг нападу на краіну Советаў, настойліва нацкоўвалі і ў канечным выніку падпітурхнулі Фінляндыю на вайну з СССР. З пачатку ваенных дзеянняў паміж Фінляндыяй і Совецкім Саюзам, указваецца ў запісах генерала Гамелена, французскі і англійскі ўрады выказалі сваю гатоўнасць аказаць Фінляндыі хуткую ўзброеную дапамогу. Пачынаючы з 16 студзеня французскае камандаванне працавала над агульным планам узброенай інтэрвенцыі на Поўначы. Гэты план прадугледжваў, у прыватнасці, высадку войск саюзнікаў у Петсамо. Англа-французскія імперыялісты жорстка пралічыліся. Падрыхтаваны імі канфлікт паміж Фінляндыяй і СССР закончыўся разгромам, знішчэннем белафінскай арміі і ўсіх сіл, якія прыйшлі ёй на дапамогу.

Борзапісцы з англійскай і французскай прэсы ў правакацыйных мэтах, у мэтах абману грамадскай думкі сваіх краін і ўсяго свету, увесь час пускаюць чуткі, што меры, прынятыя СССР па ўмацаванню безапаснасці сваіх паўночна-заходніх, заходніх і паўднёвых граніц, накіраваны нібы-та супроць Германіі. Гэтыя паны хлусілі і хлусяць, выконваючы заказ генеральных штабаў Англіі і Францыі, бо яны ведаюць і ведалі аб канкрэтных планах, якія падрыхтоўваліся гэтымі штабамі для нападу на СССР. Публікуемыя сёння ў „Правде", дакументы яшчэ раз выразна паказваюць,—у звязку з чымі планамі прыймаў і прыймае Совецкі Саюз самыя энергічныя меры па ўмацаванню сваіх граніц. Цяпер сляпыя бачаць, што мерапрыемствы Совецкага ўрада, дзеянні нашай Чырвонай Арміі і Ваенна-Марскога Флота былі накіраваны і накіроўваюцца супроць планаў англа-французскіх падпальшчыкаў вайны, праследуючы адну мэту — сарваць гэтыя і падобныя ім агрэсіўныя планы.

Сярод дакументаў 6 „Белай кнігі" па меншай меры здзіўленне выклікаюць матэрыялы, якія паказваюць вельмі дзейную пазіцыю нашых паўднёвых суседзяў — Ірана і Турцыі. З публікуемых сёння дакументаў відаць, што французскі пасол у Анкары Масільі 14 сакавіка 1940 г. вёў размову з турэцкім міністрам замежных спраў Сараджоглу па поваду магчымасці бамбардыроўкі Баку і Батумі, прычым Масільі ставіць да ведама свой урад, што ніякіх цяжкасцей у рэалізацыі гэтых мерапрыемстваў (бамбардыроўкі Баку і Батумі) з боку турэцкага ўрада не прадбачыцца. У дакуменце № 1 той-жа 6 „Белай кнігі" публікуецца тэлеграма небезвядомага генерала Вейгана генералу Гамелену, у якой зусім ясна гаворыцца аб падрыхтаваннях англічан і французаў да бамбардыроўкі Баку і Батумі. Базамі для англійскай і французскай авіяцыі, як відаць з гэтай тэлеграмы, намячаліся (з дазволу турэцкага камандавання) аэрадромы ў Дзіарбекіры, Эрзеруме, Карсе, г. зв. аэрадромы турэцкія. Калі ўлічыць, што паміж Совецкім Саюзам і Турэцкай рэспублікай існуе пакт аб ненападзе, то пазіцыя турэцкіх улад, турэцкага ваеннага камандавання не можа не быць прызнана больш чым дзіўнай.

Для нападу на гарады Каўказа, і ў прыватнасці на Баку, англа-французскія генералы намячалі выкарыстаць Іран, з якім Совецкі Саюз, як вядома, таксама мае пакт аб ненападзе і падтрымлівае добрасуседскія адносіны. У паведамленні французскага генерала Гамелена, дацірованым 16 сакавіка 1940 г., у якім разбіраецца пытанне аб стварэнні новых франтоў, гэты ліхі вояка недвухсэнсова ўказвае, што па настаянню Англіі Іран таксама павінен прыняць удзел у сухапутных аперацыях супроць Совецкага Саюза.

Такім чынам і гэтыя дакументы, якія адносяцца да двухсэнсовай пазіцыі нашых паўднёвых суседзей — Ірана і Турцыі, — лішні раз пацвярджаюць, на колькі праў быў СССР, умацоўваючы свае пазіцыі на ўсіх ускраінах, у тым ліку ў раёнах Баку і Батумі.

Што датычыцца 5 „Белай кнігі", то яна прадстаўляе такі-ж вялікі інтарэс. Матэрыялы і дакументы 5 „Белай кнігі" праліваюць новае святло на тое, хто з'яўляецца віноўнікам развязнуўшайся зараз другой імперыялістычнай вайны, хто яе здаўна рыхтаваў. У прыватнасці, выкрываецца сістэма пагроз, якімі дзейнічалі віноўнікі другой імперыялістычнай вайны, яе зачыншчыкі і арганізатары — правячыя кругі Англіі і Францыі, каб уцягнуць у вайну малыя нейтральныя краіны. Так Галандыя і Бельгія, як вядома, не гледзячы на праходзіўшыя паблізу ад іх тэрыторыі ваенныя дзеянні паміж англа-французскім блокам і Германіяй да красавіка фармальна захоўвалі нейтралітэт. Дакументы, апублікаваныя ў 6 „Белай кнізе", паказваюць аднак, што, пачынаючы з першых дзён вайны, з верасня мінулага года, Англія і Францыя рабілі ўсё для таго, каб шляхам эканамічнага і дыпламатычнага націску, шляхам прамых пагроз уцягнуць Галандыю і Бельгію ў імперыялістычную вайну. Уступленне германскіх войск на галандскую і бельгійскую тэрыторыі, як даказваюць апублікаваныя дакументы, толькі папярэдзіла скарыстанне гэтых краін, як базы нападу англа-французскіх войск на Германію.

Друкуемыя дакументы 5 і 6 „Белых кніг" яшчэ раз з усёй відавочнасцю пацвярджаюць і паказваюць усяму свету сапраўдных арганізатараў вайны. Па іх віне народы зямнога шара ўцягнуты ў кровапралітнейшую бойню. І толькі мудрая сталінская палітыка совецкага ўрада своечасова разгадала подлыя замыслы падпальшчыкаў вайны і папярэдзіла рыхтаваўшыйся англа-французскі напад на нашу радзіму. Умацоўваючы абаронную і гаспадарчую магутнасць нашай бацькаўшчыны, будзем памятаць і надалей, што „трэба ўвесь наш народ трымаць у стане мабілізацыйнай гатоўнасці перад тварам небяспекі ваеннага нападу, каб ніякая „выпадковасць" і ніякія фокусы нашых знешніх ворагаў не маглі застаць нас знянацку...". (Сталін).

(Перадавы артыкул „Правды" за 6 ліпеня).

*) Матэрыялы будуць надрукаваны ў наступных нумарах нашай газеты.

Заслужаны настаўнік БССР, узнагароджаны орденам Леніна, Майсей Беркавіч Голуб са сваімі вучнямі — выдатнікамі вучобы 5-6 класаў 2 сярэдняй школы горада Чэрвеня (Мінская область) на прагулцы. Фота М. Савіна. Фотахроніка Белта.

АБ ВУЧОБЕ АГІТАТАРАЎ

Быць большэвіцкім агітатарам—пачотная і адказная задача. Патрабаванні да агітатара з боку насельніцтва вялікія і разнастайныя і яны будуць няспынна павышацца з ростам культурнага ўзроўню і палітычнай актыўнасці мас. Ясна, што справіцца з ускладзенымі на нас задачамі, апраўдаць давер'е партыі мы, агітатары, зможам толькі тады, калі будзем павышаць свой культурны і палітычны ўзровень, калі будзем авалодваць марксізмам-ленінізмам.

Трэба сказаць, што да гэтага часу агітатарам з мясцовага актыва (а такімі з'яўляецца большасць агітатараў) аказваецца зусім мала дапамогі. У свой час былі праведзены ў Брэсце паўтарамесячныя курсы на 60 чалавек, пераважна моладзі. Курсы былі арганізаваны нездавальняюча, былі на іх людзі з рознай падрыхтоўкай. Але варта адзначыць, што і гэтых таварышоў ні разу пасля курсаў не склікалі, каб даведацца як яны працуюць.

Вядома, у час выбараў кожны з нас па меры сваіх сіл працаваў з насельніцтвам, але нашу работу не кантраліравалі, памылкі не выпраўляліся. Пасля выбараў агітацыйная работа, асабліва сярод насельніцтва былых выбарчых участкаў, зусім аслабла. Між тым мы жывем у вельмі цікавы час, у напружанай міжнароднай абстаноўцы. Перакройваецца карта свету, адбываюцца карэнныя змены ў жыцці народаў. Гэта хвалюе масы, у палітычнае жыццё пачынаюць уцягвацца ўсё новыя слаі насельніцтва. А патрабаванні мас да жывога большэвіцкага слова ў нас задавальняюцца надзвычайна слаба. Вось скардзяцца хатнія гаспадыні з былога пятага выбарчага ўчастка тт. Ленджынская і Маліноўская, што пасля выбараў яны агітатара не бачылі, гурткі распаліся, ды і дакладаў ніхто не робіць для хатніх гаспадынь. Аб гэтым-жа заяўляюць дзесяткі выбаршчыкаў з іншых вуліц горада.

Адной з прычын таго, што некаторыя агітатары спынілі работу з насельніцтвам з'яўляецца тое, што яны лічаць сябе зусім мала падрыхтаванымі, кой-каго з агітатараў масы абагналі ў сваіх ведах.

Таму трэба вітаць мерапрыемства гаркома партыі па арганізацыі курсаў — семінара для агітатараў. 27 чэрвеня курсы пачалі сваю работу. Нам прачытан ужо рад лекцый па тэарэтычных пытаннях—вучэнне Леніна і Сталіна аб пабудове соцыялізма, нацыянальнае пытанне і іншае. Заняткі на курсах мяне задавальняюць, пашыраюць кругазор, дадуць магчымасць для больш паспяховай самастойнай вучобы.

Але неабходна падкрэсліць, што многія арганізацыі і на гэты раз вельмі несур'ёзна аднесліся да важнейшай справы падрыхтоўкі агітатараў. На курсах павінны былі вучыцца ў двух групах 100 чалавек. Створана-ж толькі адна група, бо на курсы з'явіліся 41 чалавек, з іх рэгулярна наведвае заняткі толькі 25 таварышоў. З-за невялікай колькасці курсантаў нельга было раставіць людзей па групах ў зале насці ад іх падрыхтоўкі. Кідаецца ў вочы тое, што на курсах амаль няма агітатараў рабочых. Няма ніводнага чалавека з калектываў спіртазавода, хлебакамбіната, лесапільных заводаў, прамысловых арцеляў і інш. У радзе арганізацый фармальна аднесліся да выдзялення людзей на курсы. Тав. Палюшык з фінаддзела раcказвае, што з іх калектыва акрамя яго вылучаны яшчэ два таварышы: адзін з іх зусім не з'явіўся, другі наведвае заняткі нерэгулярна. Сам тав. Палюшык вельмі зацікаўлен вучобай. Знаходзячыся ў адпачынку, ён штодзённа прыязджае за 20 кілометраў на заняткі. Няўжо ў нас мала такіх таварышоў на прадпрыемствах і ўстановах, якія з радасцю пайшлі-б вучыцца, каб потым працаваць у масах?

Пара партыйным і профсаюзным арганізацыям горада сур'ёзна заняцца арганізацыяй вучобы агітатараў.

Ш. Оксенгорн,
агітатар друкарні ім. Варашылава

Узмацніць палітмасавую работу на вадаканале

На вадаканале работае 147 чалавек, якія заняты на гарадской сеці вадаправода і на будаўніцтве новых будынкаў. Можна было спадзявацца, што на такім важнейшым участку справы палітмасавая работа будзе добра разгорнута. У сапраўднасці-ж на вадаканале зусім адсутнічае ўсякая выхаваўчая работа.

З-за дрэннай падрыхтоўкі да выбараў у мясцком былі папалі варожыя элементы. З 5 членаў мясцкома засталося толькі 3. Мясцком у такім складзе непрацаздольны і не праяўляе ніякай актыўнасці.

На вадаканале няма ніякіх гурткоў па вывучэнню палітграматы. Па словах старшыні мясцкома таварыша Кобака, па вадаканале ёсць добры актыў. Але з ім ніхто не займаецца, ніхто не клапоціцца павысіць яго палітычны ўзровень і пашырыць кругазор.

Сярод рабочых не праводзіцца чытка газет, не растлумачваюцца рашэнні партыі і ўрада. На вадаканале выходзіла насценгазета, але з сакавіка месяца яе чамусьці перасталі выпускаць. Існаваў харавы гурток і распаўся, былі курсы па ліквідацыі непісьменнасці і вывучэнню рускай мовы, якія таксама зараз не працуюць.

Такое становішча недапусціма. Аднак дырэктар вадаканала тав. Самавараў заяўляе, што палітмасавая работа гэта не яго справа. Не дапамагаюць у рабоце мясцкома ні профсаюз камунальных работнікаў, ні партарганізацыя гарадскога выканаўчага камітэта.

Рабочыя вадаканала, як і ўсе працоўныя нашай краіны, у апошні час перажываюць вялікі ўздым у сувязі са зваротам ВЦСПС, Указам Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР і падпіскай на новую дзяржаўную пазыку. Аднак, патрэбна сказаць, што вялікі вытворчы ўздым рабочых не скарыстан для шырокага разгортвання палітмасавай работы.

Л. Баўмгартэн.

Падпіскай на Пазыку Трэцяй Пяцігодкі (выпуск трэцяга года) паскорым выкананне трэцяга пяцігадовага плана развіцця народнай гаспадаркі СССР!

Арганізаваная падпіска

За грамадным энтузіязмам сустрэлі калгаснікі калгаса „Зара" (вёска Асоўцы), Бярозаўскага раёна, пастанову СНК СССР аб выпуску Пазыкі Трэцяй Пяцігодкі (выпуск трэцяга года). У гэты-ж дзень, як была перадана па радыё пастанова СНК СССР, у канцылярыю калгаса сабраліся 30 калгаснікаў і калгасніц, астатнія былі на сенаўборцы за 15 — 20 кілометраў.

Усе, як адзін, прысутнічаючыя падпісаліся на пазыку на суму 3070 руб. Старшыня калгаса Скробат Васілій першым падпісаўся на суму 200 рублёў. За ім падпісаліся і астатнія калгаснікі. Калгаснікі Хвядчэня В. Ф., Хвядчэня Віктар падпісаліся кожны на 150 рублёў. Калгаснік Мацкевіч П. падпісаўся на 200 рублёў.

Многія з падпісаўшыхся тут-жа ўнеслі грошы. Так Хвядчэня Владзімір унёс 100 рублёў, Хвядчэня П.С.—50 руб., Карповіч — 35 руб. Шейпак Іван — 100 рублёў. Усяго ў гэты вечар было ўнесена больш 400 рублёў. Не адсталі ад калгаса „Зара" і калгаснікі „Совецкай Беларусі" (в. Анісовічы.) На агульным сходзе па абгаварэнню пастановы ўрада падпісалася 39 калгаснікаў на суму 3750 рублёў.

Старшыня калгаса Краўчук Міхаіл падпісаўся на пазыку на суму 300 рублёў. Брыгадзір Літвінчук — на 150 рублёў. Амаль кожны калгаснік падпісаўся на 50—100 рублёў. Многія з іх тут-жа ўносілі грошы.

М. Гурэвіч.

Уносяць наяўнымі

Вельмі актыўна прайшла падпіска на пазыку ў Астрамічэўскім сельскім совеце, Брэсцкага раёна. Падпіскай ахоплена 864 сялян-аднаасобнікаў на суму 26.695 рублёў. Наяўнымі грашыма ўнесена 7.095 рублёў.

На 4 ліпеня падпіскай ахоплена 95 проц. сялянскіх двароў. Патрэбна падкрэсліць вялікую актыўнасць у падпісцы хатніх гаспадынь. З 864 падпісчыкаў сялян-аднаасобнікаў падпісалася 360 хатніх гаспадынь.

Вельмі добра работалі ўпаўнаважаныя па падпісцы сяляне Шыш Сямён і В'юн Мікіта. Яны праводзілі падпіску ў вёсцы Астрамічэва і ахапілі падпіскай 314 сялян на 10.640 рублёў. Наяўнымі грашыма ўнесена 3.051 рублёў.

У вёсцы Кашылова, Астрамічэўскага сельсовета, ахоплена падпіскай 150 сялян на 4.190 рублёў. Унесена наяўнымі — 2000 рублёў.

Сяляне падпісваліся на пазыку разам з жонкамі і дзецьмі. Так, тав. Данілюк Андрэй падпісаўся на 175 рублёў, яго жонка на 50 рублёў, а пятнаццацігадовы сын Дзмітрый—на 25 рублёў.

У Лышчыцкім сельсовеце ахоплена падпіскай на 4 ліпеня 660 чалавек на суму 18.200 рублёў. Наяўнымі ўнесена 7.103 рублі.

У калгасе імені Молатава, Лышчыцкага сельсовета, падпіскай ахоплена 106 калгаснікаў на суму 2.930 рублёў. Наяўнымі ўнесена 984 рублі. У тым-жа сельсовеце ахоплена падпіскай 68 чалавек рабочых і служачых на суму 12.900 рублёў.

Ф. Ісакоў.

Грамадзянскі доўг кожнага

Паведамленне па радыё з Масквы аб выпуску Пазыкі Трэцяй Пяцігодкі (выпуск трэцяга года) калектывам Жабінкаўскай машына-трактарнай станцыі было сустрэта з вялікім натхненнем.

Рабочыя і служачыя арганізавана падпісаліся на пазыку на агульную суму 5.500 рублёў.

Былы батрак тав. Пшорнык Александр заявіў:

— Я даю дзяржаве ў пазыку 100 рублёў і ведаю, што гэтыя грошы пойдуць на ўмацаванне магутнасці Совецкага Саюза, на карысць усяго народа.

— Тав. Леўчук Нікалай падпісаўся на месячны аклад — 300 рублёў. Ён сказаў:

— Я выконваю свой скромны грамадзянскі абавязак. Пры панскай Польшчы мяне прымушалі даваць грошы на пазыку. Але я ведаў, што гэтыя грошы ішлі на будаўніцтва турмаў, у якіх мне сядзець. Зараз прышлося самому я з вялікай радасцю падпісваюся на пазыку, таму што за гэтыя грошы будзе ўмацавана абароназдольнасць краіны, пабудуюцца школы, клубы, дамы адпачынку.

Сухавараў.

ЗАКОНЧЫЛІ ПАДПІСКУ

4 ліпеня калектыў Брэсцкай канторы Дзяржбанка закончыў падпіску па пазыку Трэцяй Пяцігодкі (выпуск трэцяга года).

137 супрацоўнікаў падпісаліся на 45.510 рублёў, што складае 86,1 процанта фонда месячнай зарплаты.

Андрэева.

ЛЕТУНОЎ І ПРАГУЛЬШЧЫКАЎ ДА СУРОВАЙ АДКАЗНАСЦІ

Усе чесныя рабочыя і служачыя Брэсцкага лесазавода „Красная Зара" са здавальненнем сустрэлі зварот ВЦСПС і Указ Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР аб пераходзе на васьмігадзінны рабочы дзень, сямідзённы рабочы тыдзень і аб забароне самавольнага ўхода рабочых і служачых з прадпрыемстваў і ўстаноў. 8-мі гадзінны рабочы дзень і сямідзённы рабочы тыдзень адкрываюць ім вялікія магчымасці для павышэння прадукцыйнасці працы і павелічэння выпуску прадукцыі.

Рабочыя падлічылі, што завод, работаючы па-новаму, дасць за месяц дадатковай прадукцыі на 11.110 рублёў. Калектыў рабочых і служачых зараз змагаецца за тое, каб поўнасцю і дакладна выканаць Указ Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР і даць краіне як мага больш высокаякаснай прадукцыі.

Але знайшліся на заводзе людзі, якія дэзарганізуюць работу і перашкаджаюць чесным рабочым — стаханаўцам працаваць.

Як вядома, Указ Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР уступіў ў моц з 27 чэрвеня 1940 года. Назаўтра, 28 чэрвеня, рабочы лесацэха Вас не вышаў на работу. 29 чэрвеня ён з'явіўся на завод.

Прагульшчыкі Вас і Гам не ўзяты пад агонь суровай большэвіцкай крытыкі. Іх паступкі не абгавораны сярод калектыва рабочых і служачых. Супроць прагульшчыкаў не створана грамадская думка.

Аб тым, што кіраўнікі завода не вядуць належнай барацьбы з прагульшчыкамі, сведчыць такі факт. Работніца мэблевага цэха Глузман 1 ліпеня зрабіла прагул. Прычыну прагула яна тлумачыць тым, што была хворай і хадзіла ў амбулаторыю. Але даведкі аб сваёй хваробе не прадставіла і да гэтага часу. Кіраўнікі лесазавода ўсё яшчэ думаюць, ці верыць прагульшчыцы Глузман на слова ці не?

Летуны і прагульшчыкі — гэта дэзарганізатары вытворчасці. Яны наносяць вялікую шкоду прадпрыемству, народу і дзяржаве. Супроць іх трэба весці рашучую барацьбу. Ні адзін летун і прагульшчык не павінен застацца непакараным.

Ал. Махнач.

76

ТРЫ ГАДЫ ГЕРАІЧНАЙ БАРАЦЬБЫ КІТАЙСКАГА НАРОДА

Ужо тры гады кітайскі народ вядзе гераічную барацьбу з узварваўшымися ў Кітай полчышчамі японскіх захватчыкаў.

Японская ваеншчына, следуючы сваёй старай тактыцы захватаў шляхам утварэння „мясцовых інцыдэнтаў", у ноч з 7 на 8 ліпеня 1937 года напала на кітайскі гарнізон у раёне Люкауцзяо, справацыраваўшы чарговы „інцыдэнт", паслужыўшы пачаткам зацяжной япона-кітайскай вайны.

Пачынаючы чарговую захватніцкую вайну супроць Кітая, японскія імперыялісты разлічвалі закончыць яе, як гэта бывала раней, у кароткі тэрмін з невялікай затратай сіл і сродкаў.

Аднак на гэты раз японская стратэгія „маланкавага" ўдара пацярпела крах і вайна прыняла зацяжны характар. Асноўнай мэтай пачатай японскім імперыялізмам грабежніцкай вайны быў захват паўночных правінцый Кітая, з іх велізарнымі прыроднымі багаццямі вугалю і жалеза, вялікай вытворчасцю бавоўны, шэрсці, скуры і г. д.

Ауладанне гэтымі рэсурсамі, па планах японскіх мілітарыстаў, павінна было ўзмацніць іх матэрыяльную базу, паправіць цяжкае эканамічнае становішча краіны і вырашыць праблему стратэгічнай сыравіны, якой у Японіі нехапае.

Разлікі японцаў на раз'яднанасць і неарганізаванасць кітайскага народа не апраўдаліся. Адзіны антыяпонскі фронт, створаны па ініцыятыве гераічнай компартыі Кітая, стаў тым бар'ерам, аб які да гэтага часу разбіваюцца усе планы японскай ваеншчыны на хуткае заканчэнне вайны.

У працэсе цяперашняй вайны цэнтральнаму кітайскаму ўраду, пры падтрымцы ўсяго нацыянальнага антыяпонскага фронта, удалося перамагчы супраціўленне асобных генералаў і стварыць адзіную армію. Гэтая армія не толькі гераічна супраціўляецца, але і здолела нанесці адчувальны ўрон добра ўзброенаму і забяспечанаму сучаснай баявой тэхнікай моцнаму праціўніку.

Японская ваеншчына першыя свае ўдары накіравала супроць важнейшых палітычных, эканамічных і ваенных цэнтраў Паўночнага Кітая — супроць Бейпіна, Цяньцзіна, Баодзіна (у правінцыі Хэбэй), Калгана (у правінцыі Чахар), Гуйхуа (у правінцыі Суйюань), Тайюаня (у правінцыі Шаньсі) і Цзінаня (у правінцыі Шаньдун).

Захват гэтых пунктаў, размешчаных на важнейшых чыгуначных магістралях і ўладаючых буйнымі прамысловымі прадпрыемствамі, у значнай ступені вырашыў далейшы лёс Паўночнага Кітая.

Асобна патрэбна адзначыць значэнне Бейпіна — буйнага палітычнага і эканамічнага цэнтра не толькі правінцыі Хэбэй, але і ўсяго Паўночнага Кітая. Першапачатковыя спробы японцаў авалодаць Бейпінам адбіваліся часцямі 29-й кітайскай арміі. Японцы, сустрэўшы нечаканае для сябе ўпартае супраціўленне, пачалі ўзмоцненую перакідку новых часцей у Паўночны Кітай.

Каб выйграць час, неабходны для згрупавання буйных сіл, японцы заключылі пераміp'е, якое [illegible] і парушылі, як толькі дабіліся перавагі ў сілах.

Суадносіны ў тэхнічных сродках барацьбы к канцу баёў за Бейпін у карысць японцаў былі наступныя: па танках і бронемашынах 150 : 0, па гарматах 4 : 1; па самалётах 30 : 1.

30 ліпеня 1937 года, пасля ўпартых і працяглых баёў, японцы авалодалі ўсім Бейпін Цяньцзін скім раёнам.

Стойкая і ўпартая абарона 29-й арміі паслужыла штуршком да яшчэ большага ўздыму рашымасці кітайскага народа аказаць узброенае супраціўленне японскім захватчыкам.

Асноўная задача кітайскага камандавання, узяўшага курс на зацяжную вайну, заключалася ў захоўванні жывой сілы арміі. У першы перыяд вайны кітайцы цаной тэрытарыяльных страт выводзілі свае войскі з-пад удара японскай ваеннай тэхнікі, наносячы пры гэтым ворагу цяжкія страты.

Па меры разгортвання ваенных дзеянняў у Паўночным Кітаі японская ваеншчына зразумела, што пачатая вайна прымае зацяжны характар. Тады яна рашыла расшырыць фронт аперацый і пачала ваенныя дзеянні таксама ў раёне Шанхая. Захватам Шанхая — буйнага і важнага гандлёва-прамысловага цэнтра Кітая—японцы разлічвалі стварыць пагрозу кітайскай сталіцы Нанкіну і прымусіць кітайскі ўрад капітуляваць.

Баявыя дзеянні ў гэтым раёне, пацягнуўшыяся з 13 жніўня па 12 лістапада 1937 года, паказалі выключную вынослівасць і гераізм кітайскіх войск. У баях за Шанхай японцы панеслі вялікія страты і вымушаны былі бесперабойна папаўняць кольскасць сваіх экспедыцыйных сіл, уводзячы ў бой усё новыя часці ўсіх відаў зброі.

12 лістапада 1937 г. Шанхай быў пакінут кітайскімі войскамі, але гэта не пацягнула за сабой чакаўшайся японцамі капітуляцыі кітайскага ўрада. Кітайская армія захавала боездольнасць, адышла на наступны абарончы рубеж, поўная рашымасці прадаўжаць справядлівую барацьбу з японскімі захватчыкамі.

Не дабіўшыся сваіх мэт, японцы ў далейшым усе намаганні накіравалі на акружэнне і знішчэнне кітайскай арміі. Іменна з гэтай мэтай імі быў прадпрыпят рад паслядоўных буйных аперацый: нанкінская (лістапад—снежань 1937 г.), сюйчжоуская (май 1938 г.) і ханькоўская (ліпень — кастрычнік 1938 г.).

Як вядома, спробы японцаў акружыць кітайскую армію, знішчыць яе асноўныя сілы і тым самым рашыць вайну ў сваю карысць поспехамі не ўвянчаліся. У перыяд сюйчжоуская аперацыі калі японцам удалося злучыць паўночны і цэнтральны фронты і японскаму камандаванню здавалася, што акружэнне ўжо заканчваецца, — у гэты рашаючы момант кітайскаму камандаванню ўдалося прарваць фронт японскіх войск, вывесці свае часці і зноў захаваць боездольнасць арміі.

Трохмесячныя жорсткія баі на подступах да Ханькоу скончыліся заняццем гэтага раёна японцамі, але ім не ўдалося знішчыць жывую сілу кітайскай арміі.

З падзеннем Ханькоу і Кантона на франтах у Кітаі настала адноснае зацішша. Абедзве ваюючыя стораны выкарысталі перарыў у ваенных дзеяннях для папаўнення сіл і для перагрупіроўкі.

У сакавіку 1939 г. зацішша было парушана актыўнымі дзеяннямі абодвух старон на ўчастках р. Хань і ў Наньчан-Унінскім кірунку. Японцы ў гэтых аперацыях не толькі не змаглі дабіцца якіх-небудзь істотных вынікаў, але пацярпелі рад няўдач. Баі ў Паўднёвым Кітаі, у Кантонскім і Наньнінскім сектарах, адбываўшыяся восенню 1939 г., характарызуюцца ўзросшай актыўнасцю кітайскіх войск, здолеўшых на ўсім працягу фронта ўзяць ініцыятыву ў свае рукі і дабіцца значных поспехаў. Баявыя дзеянні 1939 года паказалі, што кітайская армія ўзмацнела, сілы супраціўлення яе выраслі. Японская армія, арэол „непераможнасці" якой даўно ўжо быў зняты, усё больш губляла свой баявы дух, сваю наступальную здольнасць.

Ні адну наступальную аперацыю японцам у 1939 годзе не ўдалося давесці да канца. Не ўдалося таксама японцам справіцца з неспыняючымся з самага пачатку вайны моцным партызанскім рухам у Кітаі. Неаднаразова адпраўляўшыяся супроць кітайскіх партызан карныя экспедыцыі цярпелі крах. Партызаны, дзейнічаючы ў глыбокім тыле праціўніка, сістэматычна разбураюць камунікацыі японцаў, захватваюць зброю і боепрыпасы, трымаюць у пастаянным напружанні ўсю японскую армію.

Пры такіх абставінах пачаўся 1940 год. У гэтым годзе буйныя баі мелі месца ў Паўночным і Паўднёвым Кітаі. У цэнтральных правінцыях да другой палавіны красавіка, як кітайцы, так і японцы асаблівую актыўнасць пачалі праяўляць у Цэнтральным Кітаі. Жорсткія баі, адбываўшыяся на працягу мая і чэрвеня ў басейне р. Хань і ўздоўж р. Янцзы па Ічанскім кірунку, яшчэ раз паказалі, што ў выніку трохгадовай барацьбы японскі імперыялізм апынуўся у цяжкім становішчы і аказаўся няздольным ажыццяўляць свае планы захвату Кітая.

Трохгадовая вайна ўжо каштуе японцам больш мільёна забітымі і ранеными. Японцы растрацілі значную частку свайго залатога запаса і стратэгічнай сыравіны.

Стаўка японцаў на раз'яднанасць кітайскага народа праваліліся. Кітайскі народ прадаўжае ўтрымліваць адзіны нацыянальны антыяпонскі фронт, не гледзячы на ўсе спробы раскалоць яго.

Кітайская армія ў выніку трохгадовай вайны не толькі здолела захаваць сваю боездольнасць, але вырасла ў грозную сілу.

Страціўшы старыя прамысловыя раёны, цэнтральны ўрад Кітая змог за тры годы стварыць новыя эканамічныя раёны ў глыбінных правінцыях. Апрача эвакуіраваных і адноўленых на новым месцы прадпрыемстваў выраслі сотні новых прадпрыемстваў, працуючых на абарону і на забеспячэнне насельніцтва ўсім неабходным. Развіваецца сельская гаспадарка, ідзе вялікае чыгуначнае будаўніцтва. Пракладзены новыя шасейныя дарогі.

На свабоднай ад захватчыкаў тэрыторыі (складаючай 78 процантаў усёй тэрыторыі краіны), збіраецца да 3/4 усяго ўраджаю рыса, звыш палавіны ўраджаю хлябоў і другіх сельскагаспадарчых культур.

Іначш абстаіць справа ў Японіі.

За тры годы вайны ў Японіі змянілася чатыры ўрады: кабінет Коное існаваў 19 месяцаў, урад Хірануна — 8 месяцаў, урад Абэ — толькі 4 месяцы. Цяпер ва ўладзе знаходзіцца ўрад Іонаі. Ні аднаму з гэтых урадаў не ўдалося вырашыць спрэчных пытанняў знешняй і ўнутранай палітыкі Японіі.

За годы вайны становішча рабочага класа і сялянства Японіі, якое і раней было цяжкім, рэзка пагоршылася. Заработная плата знізілася, рабочы дзень павялічан з 12 да 14-16 гадзін. „Рабочыя змораны фізічна, а маральна яны знаходзяцца ў стане трывогі", — пісаў адзін японскі журнал у верасні 1939 г.

У японскай вёсцы пануюць галеча і голад. Нехапае рабочых рук, растуць падаткі і паборы, сялянская бедната знаходзіцца ў палоне ў скупшчыкаў і спекулянтаў.

Весткі аб цяжкім унутраным становішчы краіны, не гледзячы на ўсе паліцэйскія строгасці, пранікаюць у армію і выклікаюць рост антываенных настрояў.

Між тым Японія ў сувязі з вайной у Еўропе імкнецца развязаць рукі для ажыццяўлення сваіх захватніцкіх імкненняў у басейне Ціхага акіяна. Вось чаму ўрад Іонаі шукае ўсё новых шляхоў да хутчэйшага скончэння вайны ў Кітаі.

Аднак Японіі нялёгка выбрацца са становішча, у якое яна папала ў выніку сваёй захватніцкай палітыкі ў Кітаі. Кабінет Іонаі паспяшыў стварыць „урад" Ван Цзін-вея, спадзяючыся, што ўдасца раскалоць адзіны антыяпонскі фронт. Японцы разлічваюць задушыць Кітай рукамі саміх-жа кітайцаў. Але гэта стаўка пакуль не дае чакаўшыхся японцамі вынікаў. З лагера Ван Цзін-вея бягуць усе, у кім яшчэ ўцалела хоць кропля чалавечай вартасці. Усё больш учашчаецца пераход войск „урада" Ван Цзін-вея на старану цэнтральнага кітайскага ўрада. Што датычыцца шырокіх народных мас, то яны ненавідзяць здраднікаў, якія прадаюць інтарэсы Кітая.

Кітайскі народ у выніку энергічнага дзеяння ўрада Чан Кай-шы і комуністычнай партыі прадаўжае накапліваць сілы. Натхнёны ідэяй барацьбы за сваю незалежнасць, упэўнены ў сваёй перамозе, Кітай будзе прадаўжаць барацьбу да поўнага вызвалення і ачышчэння сваёй краіны ад чужаземных захватчыкаў.

М. Сцяпанаў.

Зводка германскага камандвання

БЕРЛІН, 5 ліпеня (ТАСС). Германскае інфармацыйнае бюро перадае наступную зводку вярхоўнага галоўнакамандуючага: „Германскі падводны флот дасягнуў за апошні час рад новых поспехаў у барацьбе супроць Англіі. Падводная лодка пад камандваннем капітана-лейтэнанта Лібе ўноў патапіла непрыяцельскія параходы танажам у 24 тысячы 400 рэгістравых брута тон. Усяго ёю патоплены параходы танажам у 85 тысяч рэгістравых брута тон.

Чацвертага, а таксама ноччу 5 ліпеня германская авіяцыя бамбардыравала англійскія партовыя збудаванні, аэрадромы, прадпрыемствы ваеннай прамысловасці. Эскадрыллі пікіруючых бамбардыроўшчыкаў, у нападзенні на караваны суднаў каля паўднёвага і паўднёва-заходняга ўзбярэжжа Англіі, патапілі 4 транспарты вадазмяшчэннем у 5 тысяч тон кожны і нанеслі пашкоджанні аднаму ваеннаму караблю і 9 транспартам. 4 ліпеня англійскія самалёты ўноў, выкарыстоўваючы воблачнасць, зрабілі налёты на Галандыю, Бельгію і Паўночна-Заходнюю Германію. Ноччу на 5 ліпеня яны лятаалі над раёнамі Паўночнай і Заходняй Германіі. Нападзенняў на аб'екты ваеннага значэння не было. Скінутымі бомбамі пашкоджаны жыллёвыя дамы і сялянскія двары. Забіта некалькі чалавек грамадзянскага насельніцтва. Збіта 8 непрыяцельскіх самалётаў. Германская авіяцыя страціла 2 самалёты.

ЗВОДКА ІТАЛЬЯНСКАГА КАМАНДВАННЯ

РЫМ, 5 ліпеня (ТАСС). Агенцтва Стэфані перадае наступную зводку італьянскага камандвання: „Не гледзячы на неблагапрыемныя атмасферычныя ўмовы і моцную дзейнасць зенітнай артылерыі праціўніка, адзін з нашых знішчальных авіяцыйных атрадаў абстраляў з кулямётаў аэрадромы Мальты. 8 самалётаў, якія знаходзіліся на аэрадромах выведзены са строю. Другой авіяцыйны атрад бамбардыраваў англійскія караблі, стаяўшыя ў бухце Александрыі.

На Усходняй Афрыцы нашы войскі, адбіўшы атаку праціўніка у Метэмма, занялі ўмацаваныя пазіцыі ў Галабат на тэрыторыі англа-егіпецкага Судана. Далей на поўнач пасля жорсткага супраціўлення занят Касала. На тэрыторыі Судана бамбардыраваны шматлікія пазіцыі праціўніка. Нашы войскі не панеслі страт.

Паведамленне французскага адміралцейства

МАРСЕЛЬ, 5 ліпеня (ТАСС). Агенцтва Гавас перадае наступнае камюніке французскага адміралцейства: „3 ліпеня англійская эскадра ў саставе 3 лінейных караблёў і некалькіх крэйсераў і эсмінцаў з'явілася ў Кебіра, дзе знаходзіліся французскія лінейныя караблі „Дьюнкерк", „Страсбург", „Правано", „Брэтань", 3 крэйсеры, некалькі дробных суднаў і падводных лодак, непадрыхтаваных да неадкладнага выхаду ў мора.

Англійскі адмірал перадаў французскаму віцэ-адміралу Дэнсуль ультыматум здацца або знішчыць караблі, каб не папалі ў рукі Германіі і Італіі.

У выпадку адмовы англічане пагражалі сілай прымусіць знішчыць французскія караблі. Дэнсуль заявіў, што ён адкажа на дзеянні англічан сілай.

Яшчэ да сканчэння тэрміну ўльтыматума англічане ўстанавілі магнітныя міны каля подступаў Мерс-эль-Кебіру, затым адкрылі агонь па французскіх караблях па ранейшаму стаячых на рэйдзе.

Французы адказалі агнём з берагавой артылерыі. У рэзультаце абстрэлу лінкор „Брэтань" узарван, на „Дюнкерку", „Правансе" узніклі пажары. Другім караблям удалося выйсці ў мора і далучыцца да высланых насустрач ваенных караблёў.

Разрыў дыпламатычных адносін паміж Англіяй і Францыяй

ЛОНДАН, 5 ліпеня (ТАСС). Як передаюць, агенцтва Гавас пацвердзіла паведамленне аб разрыве дыпламатычных адносін Францыі з Англіяй.

ЛІКВІДАЦЫЯ АЧАГОЎ РЭАКЦЫІ Ў ЭСТОНІІ

1 ліпеня па распараджэнню міністэрства ўнутраных спраў у Эстоніі распушчаны эстонскія „нацыяналістычныя клубы" у Таліне, Тарту, Нарве, Пярну, Ракверы, Петрэсі, Хапсалу, а таксама саюз эстонскіх „нацыяналістычных клубаў", кіраўніцтва якога знаходзіцца ў Таліне.

Газета „Рахва Хвэл" указвае, што гэтыя клубы вялі рэакцыйную палітыку супроць інтарэсаў эстонскага народа. Устаноўлена, што клубы Таліна і Тарту знаходзіліся ў цеснай сувязі з іншаземнымі рэакцыйнымі кругамі

Аднача́сова закрыт журнал „Эрк" орган рэакцыйнай арганізацыі талінскага і эстонскага „нацыянальнага клуба", выходзіўшы пад кіраўніцтвам Карла Сяргава.

5 ліпеня (ТАСС).

Крывавыя пагромы ў Бухарэсце

БУДАПЕШТ, 5 ліпеня (ТАСС). Па паведамленню венгерскага друку, у Бухарэсце не спыняюцца крывавыя яўрэйскія пагромы. Лік пацярпеўшых вельмі вялікі.

У правінцыі адбыўся рад дэманстрацый рабочых і сялян, якія пратэставалі супроць адмовы ў дазволе выезду ў Бесарабію.

Працуем дружна

Аб'яднаўшыся ў сельскагаспадарчую арцель імені Леніна, усе яе члены працуюць дружна. Зараз калгаснікі арганізавана ўбіраюць сена. Ужо скошана каля 150 гектараў. Рад калгаснікаў, як Багданчук Іван, Юдзік Александр, Клешчук Васіль, Мазур Міхаіл, Глушэня Васіль, Осінік Іван і другія значна перавыконваюць нормы. Праводзіцца падрыхтоўка да ўборкі зернавых культур. Рамантуюцца калёсы, збруя, сярпы да жніва і склады для хавання збожжа.

Нядаўна ў калгасе арганізавана малочна-таварная і свінагадоўчая фермы. Жывёлу дагледаюць 20 чалавек калгаснікаў. Асабліва выдатна працуюць даяркі. Таварыш Калдушка Ольга Васільеўна доіць 15 кароў і штодзённа надаівае ад іх 150 літраў малака. Яна-ж дагледае 13 цялят.

В. А. ГЛУШЭНЯ,
калгаснік калгаса імені Леніна, Косаўскага раёна.

Сяляне вёскі Вулька-Нурэцкая будуюць школу

Радасна і шчасліва жывуць сяляне нашай вёскі. Васной яны засеялі ўсе палі і наладзілі догляд за пасевамі. Зараз праходзіць сенакашэнне і падрыхтоўка да ўборкі ўраджаю. Сяляне прыступілі да будаўніцтва школы, якая будзе закончана ў бліжэйшы час. З новага навучальнага года нашы дзеці будуць вучыцца ў новай светлай і прасторнай школе. Таксама ў вёсцы арганізаван чырвоны куток, куды збіраюцца сяляне, каб пачытаць газеты і г. д.

І. А. Цімчук,
селянін вёскі Вулька-Нурэцкая, Высокаўскага раёна.

НОВЫЯ АРЦЕЛІ

У Высокаўскім раёне за апошні час арганізаван рад новых прамыслова-кааператыўных арцелей. Былыя кустары-адзіночкі аб'ядноўваюцца ў арцелі для калектыўнай працы.

У горадзе Высокае на днях распачала работу арцель „Часвеларамонт". У ёй аб'яднана 5 майстроў па рамонту гадзіннікаў і 3 майстры па рамонту веласіпедаў. Арцель вытварае рамонт гадзіннікаў, веласіпедаў, матацыклаў, грамафонаў, патэфонаў і інш.

У мястэчку Воўчын адкрыліся шавецкая і кравецкая арцелі. На працягу некалькіх дзён кравецкая арцель атрымала вялікую колькасць заказаў. Шавецкая арцель ужо выпусціла гатовых вырабаў на суму звыш тысячы рублёў.

М. Тайтальбаум.

ХРОНІКА

Прэзідыум Вярхоўнага Совета Саюза ССР асвабадзіў таварыша Кагановіча Л. М. ад абавязкаў Народнага Камісара Нафтавай Прамысловасці.

Прэзідыум Вярхоўнага Совета Саюза ССР назначыў тав. Седзіна І. К. Народным Камісарам Нафтавай Прамысловасці.

Адказны рэдактар Г. Т. МІНЧУКОЎ.

Правілы прыёму ў рабфак пры Баранавіцкім настаўніцкім Інстытуце на 1940-41 навучальны год.

1. Рабочы факультэт (рабфак) ставіць сабе задачай падрыхтаваць рабочых, батракоў сялян і іх дзяцей, не маючых згадоднай адукацыі, для паступлення ў вышэйшую школу.

2. Тэрмін навучання ў рабфаку — 3 годы.

3. Правам паступлення у рабфак карыстаюцца ўсе грамадзяне СССР абодвух полу: на першы курс ва ўзросце ад 17 да 32 гадоў, маючыя адукацыю ў аб'ёме 6—7 класаў няпоўнай сярэдняй школы (НСШ) альбо прыроўненых к ёй навучальных устаноў.

На другі курс рабфака прымаюцца грамадзяне ва ўзросце ад 17 да 33 гадоў з адукацыяй у аб'ёме 8 класаў сярэдняй школы і другіх школ і курсаў, даючых адпаведную адукацыю.

УВАГА: У рабфак могуць быць прыняты асобы ўказаных узростаў на адпаведны курс згодна маючайся ў іх агульнаадукацыйнай падрыхтоўкі набытай шляхам самаадукацыі і пры адсутнасці атэстата.

Усе паступаючыя ў рабфак, незалежна ад курсаў, падвяргаюцца прыёмным іспытам:

а) на першы курс па прыродазнаўству, геаграфіі, палітграмаце;

б) на другі курс па Канстытуцыі СССР і БССР, фізіцы, матэматыцы (вусная і пісьмовая), геаграфіі.

4. Прыём заяў ад жадаючых паступіць на вучобу праводзіцца з 15 чэрвеня па 1 жніўня. Заявы падаюцца на імя дырэктара рабфака па адрасу: Баранавічы, Пролетарская вуліца 121.

Паступаючыя ў рабфак прадстаўляюць наступныя дакументы:

Заяву, аўтабіяграфію, даведку аб сацыяльным і маёмасным становішчы, дакумент аб адукацыі ў арыгінале, метрычную выпіску, даведку аб стане здароўя, даведку аб апошнім месцы работы, 3 фотакарткі, завераныя дзяржустановай. Пашпарт і воінскі білет прад'яўляюцца асабіста.

Прыёмныя іспыты вытвараюцца з 1-га па 20-е жніўня.

Усе прынятыя ў рабфак забяспечваюцца бясплатным інтэрнатам і дзяржаўнай стыпендыяй згодна існуючых норм.

Дырэкцыя Інстытута.

Да ўвагі трымальнікаў аблігацый пазыкі Трэцяй Пяцігодкі (выпуск другога года).

Першы тыраж выйгрышаў пазыкі Трэцяй Пяцігодкі (ВЫПУСК ДРУГОГА ГОДА)

адбудзецца 11 і 12 ліпеня г. г. у горадзе Ленінградзе.

У тыражы будуць разыграны:

74 выйгрышы па 3000 рублёў,
370 выйгрышаў па 1000 рублёў,
3700 выйгрышаў па 500 рублёў,
74000 выйгрышаў па 200 рублёў,
809856 выйгрышаў па 150 рублёў.

Усяго 888.000 выйгрышаў на агульную суму 138.720.400 рублёў.

Падпісчыкі на пазыку Трэцяй Пяцігодкі (выпуск другога года), патрабуйце выдачы Вам аплочаных аблігацый!

Памятайце! Падпісчыкі, не атрымаўшыя на рукі аблігацый па сваёй падпісцы, у тыражах выйгрышаў не ўдзельнічаюць.

Брэсцкае Абласное Ўпраўленне Дзяржпрацашчаднас і Дзяржкрэдыту

Патрабуюцца на сталую работу

бухгалтар-рэвізор,
тэхнік - будаўнік
і кіраўнік справамі

Заявы падаваць: Аблздраўаддзел, вуліца 17 верасня, 11 пакой 60.

Аблздраўаддзел.

СЁННЯ Ў КІНОТЭАТРАХ

Кінотэатр „1-га МАЯ"
„БОЛЬШОЙ ВАЛЬС"

Кінотэатр імені ГОРКАГА
„ТАЙГА ЗОЛОТАЯ"

Кинотеатр „1-го МАЯ"

С 6 июля—звуковой художественный американский фильм

БОЛЬШОЙ ВАЛЬС

Режиссер:
Жюльен Дювивье

В ГЛАВНЫХ РОЛЯХ: Фернанд Гравер, Луиза Райнер, Милица Корьюс

Начало сеансов: 5 ● 7 ● 9 ● 11 ●

ГАСТРОЛІ ГОМЕЛЬСКАГА АБЛАСНОГА РУСКАГА ДРАМАТЫЧНАГА ТЭАТРА

7 ліпеня Н. Пагодзін

„ПАДЬ СЕРЕБРЯНАЯ"

П'еса ў 3 дзеях. Пачатак у 9 гадзін.

Каса адкрыта з 12 г. да 3 гадзін дня, з 6 г. да 9 гадзін вечара.

Адкрыта гарадская каса па вуліцы Пушкінская і вугал Комсамольскай, кіёск „Саюздруку".